

TISA

OŠ MAJŠPERK — podružnica Ptujška Gora

Junij, 2009

Glasilu na pot:

Danes tukaj, jutri tam, drugi kraji, druga mesta!
Če mi vseč ni tu, drugam urno me pripelje cesta.

(Josip Stritar)

Tudi nas je čas pripeljal h koncu šolskega leta. Začenjajo se nove počitnice. Polni novo pridobljenih znanj se jih zagotovo veselite?

Vaše delo je bilo učenje, zato si počitnice nedvomno tudi zaslužite. Po vsakem delu se prileže počitek.

Pred vami je novo glasilo. Ustvarjali ste ga vsi, zato verjamem, da boste z veseljem listali po njem in se v dolgih sončnih počitniških dneh spominjali šole, sošolcev in učiteljic.

Želim vam dolge in brezskrbne počitnice vse do septembra, ko se bomo spet srečali v šoli.

Jelka Trafela,
vodja podružnice

DAN ŠOLE NA PTUJSKI GORI - NAJBOLJŠI KRUH DOMA SE PEČE

V petek, 24. 4. 2009, smo na podružnični šoli na Ptujski Gori praznovali dan šole. Na prireditvi smo predstavili celoletni projekt o kruhu z naslovom NAJBOLJŠI KRUH DOMA SE PEČE.

Učenci so med projektom zvedeli, kako nastane kruh, ki ga imajo vsak dan na mizi doma in v šoli. Spoznali so predmete in orodja, ki so jih ljudje uporabljali nekoč in tudi še danes pri gojenju, spravilu, mletju žita in peki kruha. V šoli so posejali žito, skrbeli zanj in opazovali njegovo rast. Obiskali so mlin ter se seznanili s postopkom mletja žita. Aktivno so sodelovali pri pripravi in peki kruha.

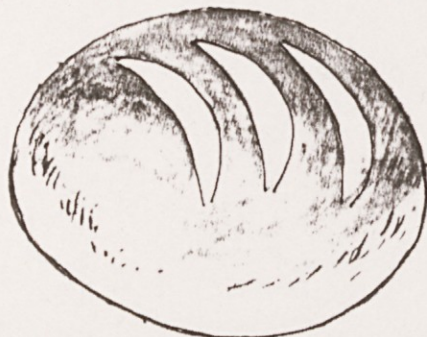
Od začetka projekta smo se pri malici pogovarjali o vrstah kruha in ugotovili, da je na naših jedilnikih raznovrsten kruh. Učenci so pekli kruh doma s svojimi starši ali z babicami. Raziskovali smo, koliko ljudi še peče kruh v krušni peči in ugotovili, da zelo malo in imajo peč le še za okras. Iz ankete, ki smo jo izvedli, smo izvedeli, da v družbi navideznega obilja kruh tudi danes znamo ceniti in spoštovati, da ostankov kruha ne mečemo, ampak iz njega naredimo drobtine, kruhove cmoke ali ga damo za krmo živalim.

Na prireditvi so učenci dramskega krožka iz 3. in 4. razreda z igrico prikazali pot od zrna do kruha. V zgodbi sta otroka ostala sama doma, ker je mama morala iti v službo. Deklica je pripovedovala bratcu pravljico o Pekarni Mišmaš in oder se je že spremenil v pekarno, kjer je Jedert opazovala, kako so miške peku pekle kruh. Po končani pravljici sta bila otroka lačna. Našla sta žemljice. Ko je deklita ugriznila v žemljo, si je skoraj zlomila zob, ker je v njej bil prstan. Skupaj z bratcem sta se odpravila iskat lastnika prstana. Pri trgovcu nista imela sreče, zato ju je napotil v pekarno. Prstan tudi pekovi ni bil, saj peki ne nosijo prstanov, ker bi se jim testo nabiralo za njim. Otroka sta se pri peku naučila peči kruh. Preden sta odšla k mlinarici, so učenci 1. in 2. razreda zaplesali ljudski ples. Ob bistrem potoku je mlin. Prstan je imel res srečo, da ga mlinski kamni niso zmelili. Prstan tudi mlinaričin ni bil. Ta je otroka napotila h kmetici, od katere je dobila žito. Kmetica je bila zelo vesela, ko je dobila nazaj svoj prstan. V zahvalo je otrokoma podarila vrečo žita, ki sta jo odnesla v mlin in žito menjala za moko. Domov sta se vrnila vsa vesela, ker sta se naučila peči kruh.

V goste smo povabili ljudske pevke s Ptujске Gore, ki so nam zapele dve ljudski pesmi o žitu, mlinu in kruhu.

Naj človek pol sveta obteče, najboljši kruh doma se peče, je bila naša ugotovitev pri zaključku projekta.

Ob dnevu šole so nam čestitali: pomočnica ravnateljca Terezija Pintar, županja Občine Majšperk dr. Darinka Fakin, pater Gavdencij Skledar, predstavnica RK Ptujсka Gora Marija Glaser.

Barbara Vedlin,
vodja dneva šole

PEKLI SMO KRUH

V torek, 9. 12. 2009, smo spremljali potek peke kruha. Učiteljica Marija je zjutraj »postavila kvas«. Kvas je raztopila v mlačni vodi, dala malo moke in sladkorja. Potem je kvas začel rasti. Čez dobre pol ure je dodala potrebno količino mlačne vode, moko sol in zamesila testo. Mesila je tako dolgo, da se je testo ločilo od rok. Nato ga je dala vzhajati na toplo. Ko je testo dovolj zraslo, je vanj vmešala suho sadje, orehe in lešnike in ga dala na pekač ter oblikovala hlebec. Pekač s hlebcom je dala v segreto pečico.

Jaz sem šel prej domov, kot je bil kruh pečen, zato sem ga videl in poskusil naslednji dan. Kruh smo ponudili tudi staršem in obiskovalcem, ki so prišli na krasitev smrekice na trg na Ptujsko Goro.

Foto: Barbara Rajh

Peter Kropec, 3.c

KRUH

V decembru smo z učiteljico Marijo spekli sadni kruh. Učenci smo najprej opazovali, kako je učiteljica v posodi s kuhalnico zmešala kvas in vodo. Kasneje je zamesila testo. Vmes smo nekajkrat pogledali, kako je vzhajalo. Preden je testo dala v pečico, je vanj vmešala še suho sadje, orehe in lešnike. Ko je bil kruh rjavo zapečen, ga je vzela iz pečice in pokrila s prtom, da se je počasi ohladil.

Naslednji dan je vsak dobil kos sadnega kruha. Meni je bil zelo dober.

Matjaž Ivančič, 4.c

Foto: Barbara Rajh

PEKLA SEM PIŠKOTE

V sredo, 16. 12. 2008, smo z učiteljico Marijo pekli piškote. Pomagali smo ji tudi učenci. Najprej sem v posodo strla osem jajc in jih zmešala z vilico. Medtem je učiteljica v drugo skledo dala moko, margarino, pecilni prašek in vanilijev sladkor. Ko so bila jajca dovolj stepena, sem jih počasi vlila v drugo posodo, kjer je učiteljica vse skupaj zamesila v testo. Drugi učenci so pripravili mlinček za oblikovanje piškotov. Potem smo vanj dajali testo in skozi modelček se je vila dolga kača iz testa, ki jo je učenec držal in jo nato položil na prt. Vsak se je naučil to opravilo. Učiteljica je pripravila pekač, razrezala »kačo« na manjše dele, mi pa smo piškote polagali na pekač. Nato jih je učiteljica odnesla v pečico.

Po šoli je prijetno zadišalo. Komaj smo čakali, da jih bomo lahko poskusili. Bili so zelo dobri.

Foto: Barbara Rajh

Tamara Pšeničnik, 4.c

DOBRI PIŠKOTI

V sredo, 16. 12. 2008, smo z učiteljico Marijo pri podaljšanem bivanju pekli piškote. O peki smo se pogovarjali že prejšnji dan. Komaj smo že čakali, da bomo po pouku pričeli z delom.

Foto: Barbara Rajh

Testo smo namreč dali v mlinček, ki je imel poseben modelček za piškote.

Ko so bili piškoti pečeni, so bili zelo dobri. Ponudili smo jih staršem, ki so prišli po otroke. Ker pa smo jih spekli zelo veliko, smo jih jedli še naslednji dan.

Klementina Topolovec, 4.c

Vsi smo si najprej umili roke in pripravili prostor. Učiteljica nam je opisala, kaj vse potrebujemo za peko in nam vsako sestavino tudi pokazala in sicer: moko, jajca, vanilijev sladkor, pecilni prašek in margarino. Iz teh sestavin je zamesila maso za piškote. Jaz sem bolj opazovala. Pomagala pa sem pri mletju piškotov.

KRUH NEKOČ IN DANES

Kruh je naša vrednota. Po pripovedovanju babice in dedka je bilo nekoč za kruh zelo hudo. Letine so bile slabe in žita je bilo bolj malo. Dela so bila bolj ročna in težka, zato so se otroci zelo veselili, kadar se je pekel kruh. Babica mi je pripovedovala, da si je za rojstni dan želela velik kos kruha.

Danes so časi drugačni. Kruh je premalo spoštovan. Najdemo ga v smeteh, na različnih nepravilnih mestih. Polja se danes obdelujejo s stroji, delo je lažje in hitrejše. Pri nas doma pečemo kruh v krušni peči. Stara mama nam zmelje pšenico, rž in ajdo na žrmlje. Nekaj žita pa zamenjamo v mlinu za moko.

S sošolci in učiteljicama smo si ogledali peko kruha v krušni peči pri nas doma. Babica je najprej zakurila v krušno peč. Potem je presejala moko v nečke, postavila je kvasec, ki je hitro kipel. Ročno je mesila testo in ga dala vzhajati. Ko je bila peč dovolj vroča in testo vzhajano, ga je z loparjem dala v peč.

Foto: Barbara Vedlin

Vsak si je odnesel svoj hlebček kruha domov.

Miha Korez, 2.c

NAJBOLJŠI KRUH DOMA S E PEČE

V torek, 31. 4. 2009, smo v času podaljšanega bivanja obiskali kmetijo Korez v Stogovcih, kjer pečejo kruh doma v krušni peči.

Mihova babica nas je toplo sprejela in nam za dobrodošlico postregla s pecivom in sokom. Nato smo si ogledali krušno peč, v kateri je gorel ogenj. Babica nam je predstavila sestavine, ki jih potrebujemo za peko kruha. To so moka, kvas, sol in voda. Babica je vse sestavine pomešala med seboj in kruh dala vzhajati. Potem smo imeli čas za igro. Med tem je kruh vzhajal, babica ga je še enkrat premesila, nato pa ga je s pomočjo loparja potisnila v krušno peč. Na koncu je vsak dobil domov mali kolaček kruha.

Obisk mi bo ostal v lepem spominu, saj sem se veliko naučil.

Aljaž Potočnik, 2.c

Foto: Barbara Vedlin

PEKLA SEM PIŠKOTE

PEKA KRUHA PRI MIHOVI BABICI

V sredo, 16. 12. 2008.

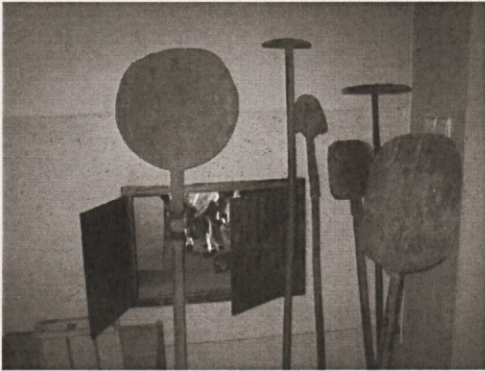

Foto: Barbara Vedlin

V torek, 31. 4. 2009, smo se sošolci skupaj z učiteljicama odpravili k Mihovi babici, da bi si pogledali, kako peče kruh.

Mihova babica je za peko kruha potrebovala moko, kvas, sol in mlačno vodo. Vse skupaj je morala dobro premesiti, potem pa pustiti, da je testo vzhajalo.

Ko je bilo testo pripravljeno, ga je še enkrat premesila in

nato oblikovala hlebec. Pokrila ga je s prtom in pustila, da je ponovno vzhajal. Ko je že dovolj narasel, ga je dala v vročo krušno peč. Potem smo vsi že komaj čakali, da bo kruh pečen. Ko je bil dovolj pečen, ga je vzela iz peči in v kuhinji je prijetno zadišalo. Vsi smo hoteli kruh takoj poskusiti, ampak je bil prevroč.

Mihova babica pa je imela za nas presenečenje. Vsakemu izmed nas je že prej pripravila majhen hlebček, ki smo ga lahko

odnesli domov. Bil je zelo okusen in doma smo ga vsi poskusili in pojedli do zadnje drobtinice.

Anja Lorber, 2.c

KRUH

Naša mama ni od muh,
vedno speče dober kruh.

Če pomagam ji še jaz,
njen je nasmejan obraz.

Marmelada, klobasa ali pašteta,
vse to se s kruhom dobro prepleta.

Kruha pri nas dovolj je za vse,
gorje pa tistim, ki cenijo ga ne.

Andraž Mohorko, 2.c

Andraž Mohorko, 2c

MAMA MI JE POVEDALA

Mamina babica je pekla kruh v krušni peči. Najprej je peč zakurila z bukovimi drvami, da se je peč segrela. Za peko kruha je najprej pripravila moko, ki je bila dovolj topla. K njej je dodala mlačno vodo, kvas in sol. Nato je v veliki posodi zamesila testo. Potem, ko je naraslo, ga je ponovno premešala in ga razdelila na več kolačev. Vsak je vzhajal v svoji posodi. Ko so kolački dovolj narasli in je bila peč že vroča, je položila vsak kolač na lesen lopar in ga dala na sredino krušne peči. Moja mama, ki je bila takrat stara toliko kot jaz, si je smela narediti tudi svoj kolaček, ki je bil manjši. Ko je začelo v kuhinji prijetno dišati, je babica vedela, da je kruh pečen. Potegnila ga je iz peči, ga dala na mizo in zavila v prt. Zjutraj je kruh že bil pripravljen za zajtrk.

Babica je pri vsaki peki spekla sedem kolačev kruha, tako da je bilo kruha za ves teden. Kruha nikoli ni kupovala v trgovini.

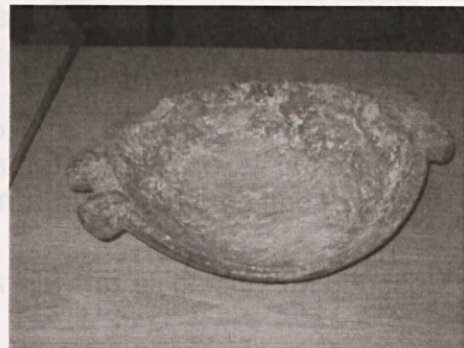

Foto: Barbara Vedlin

Anja Lorber, 2.c

OGLED MLINA

V petek, 6. 3. 2009, smo se po malici peš odpravili na ogled Sajkovega mlina. Alen in Matjaž sta hodila prva, ker sta poznala pot do mlina, ki stoji na Slapah ob reki Dravinji. Pričakal nas je gospodar mlina, gospod Mirko Sajko, ki nas je odpeljal na ogled. Povedal nam je, da voda poganja turbino, ta pa mlinske kamne. Pšenica potuje po ceveh do mlinskih kamnov. Ti jo drobijo v moko. Moka, ki pride izpod mlinskih kamnov, gre skozi sita. Tista, ki je dovolj drobno zmleta, potuje v predale, ostala pa se vrača nazaj med mlinske kamne.

Reka Dravinja je bila zelo visoka zaradi nedavnega deževja, zato si tudi nismo mogli ogledati celotne elektrarne, ki proizvaja elektriko za mlin. Videli smo okrogle kolute, ti so povezani z dolgimi jermeni in poganjajo mlinske kamne.

Pred mlinom smo se še fotografirali, nato pa smo se vrnili v šolo.

Foto: Barbara Rajh

Klemen Kropec, 4.c

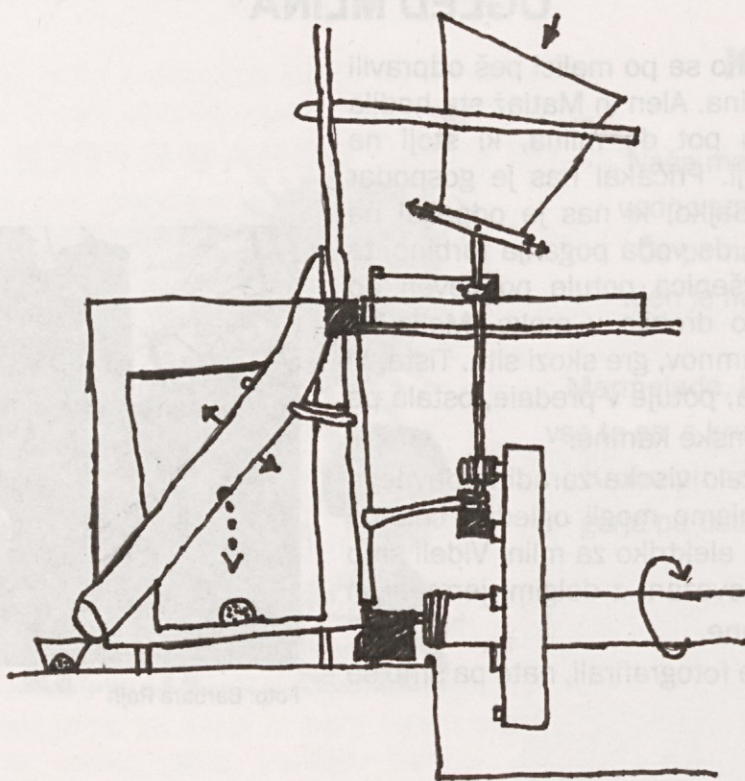
OGLED MLINA

Učenci 3. in 4. razreda smo si v petek, 6. 3. 2009, ogledali Sajkov mlin na Slapah. Mlin stoji ob reki Dravinji.

Gospod Mirko nam je povedal, da je mlin pred leti popolnoma obnovil, drugače pa se je z mlinarstvom ukvarjalo že več generacij. Ogledali smo si velik silos, v katerem imajo žito. Iz njega so speljane cevi, po katerih pride žito do mlinskih kamnov in ti zmeljejo žito v moko. Iz nje spečemo kruh. Najbolj zanimiva mi je bila velika tehlnica, na katero smo lahko stopili vsi učenci skupaj. Videli smo tudi elektrarno. Električno uporabljajo za delo v mlinu in na kmetiji.

Gospodu Mirku smo se zahvalili za ogled in se nato po isti poti odpravili nazaj v šolo.

Žiga Sagadin, 4.c

Žiga Sagadin, 4.c

Ambrož Rodošek, 1.c

Aljaž Potočnik, 2.c

DAN ŠOLE

V petek, 28. aprila, smo imeli dan šole. Pripravili smo prireditev, na kateri smo nastopali učenci naše šole. Predstavili smo projekt Najboljši kruh doma se peče. Pevski zbor je zapel pesmi Škrjanček poje in Mlinček se že vrti. Plesali smo tudi ob pesmici Ob bistrem potočku je mlin. Učenci dramskega krožka so zaigrali igrico Pekarna Mišmaš. Na prireditvi so bili različni gostje. Med njimi je bila tudi gospa županja, gospod župnik, gospe učiteljice in naši starši. Na koncu smo si ogledali še razstavo o kruhu. Dan šole je bil zelo zanimiv.

Zanimivo pa je bilo tudi to, da smo se vse leto pogovarjali o kruhu, si ogledali peko kruha doma in pekli kruh tudi v šoli. V pustni povorki pa smo predstavljali Pekarno Mišmaš.

Anja Lorber, 2.c

Sašo Kozoderc, 2.c

OB SLOVENSKEM KULTURNEM PRAZNIKU

Osmi februar je dan, ko se spomnimo našega največjega pesnika, ki je bil rojen 3. decembra 1800 v Vrbi na Gorenjskem, umrl pa je 8. februarja 1849 v Kranju. Na obletnico njegove smrti Slovenci praznujemo kulturni praznik. Njegova Zdravljica je slovenska državna himna. Tudi po njegovih Poezijah smo Slovenci znani po svetu. Na ta dan poteka v kulturnih ustanovah (gledališčih, galerijah, knjižnicah...) mnogo kulturnih prireditev.

Med našimi učenci so tudi taki, ki sami pišejo pesmi. V vsakem razredu jih imamo kar nekaj. Mogoče bo med njimi nekdo, ki bo postal velik pesnik ali pesnica.

Vsak učenec je na prireditvi ob slovenskem kulturnem prazniku deklamiral pesem, ki jo je sam napisal.

Jelka Trafela,

vodja prireditve ob slovenskem kulturnem prazniku

SNEŽAK

Kdo je tam na jasi beli?
To je naš snežak veseli.

Velik je kot očka naš,
koren za nos lahko mu daš.

Šal mu dam okrog vratu,
da ga zeblo ne bo tu.

Ambrož Rodošek, 1.c

Izdelek OPB

Foto: Marija Vuzem

ZIMA

Poglej, poglej – SNEŽI!
Gremo otroci na sneg vsi.

Poglej, poglej – SNEŽI!
Kepamo se vsi.

Sašo Kozoderc, 1.c

SNEGEC

Snegec, snegec, padaj le,
da boš zemljico pokril,
veselje nam odkril
in žalost nam zakril,
da bomo vsi veseli
in se radi imeli.

Ana Sajko, 2.c

Izdelek OPB

Foto: Marija Vuzem

ZIMA

Zima nam snega natrosi
in močno razveseli.

Vse je belo in veselo,
hrib je poln otroških gazi.

Sanke, smučke urno zdaj
po hribu se spustijo.

Mihec in Marinka pa junaka,
naredila sta velikega snežaka.

Andraž Mohorko, 2.c

ZIMA

Zima, zima bela, meni se zdi
vesela,
je postala predebela,
nič več ni bila za ljudi vesela.

So otroci le veseli,
se igrali in vrteli,
starejši pa na vse strani,
težek snegec kidali.

Gašper Planinc, 2.c

ZUNAJ PADA SNEG

Zunaj pada sneg,
jutri pa bo spet.

Zunaj pride burja
in pa še neurja.
Cesta je že čisto bela,
soseda pa pometat je začela.

Njen maček pa zmrzuje,
ker je mrzlo vedno huje.

Peter Kropec, 3.c

POD MLINČKOM

Pod mlinčkom voda šumi,
kolo pšenico drobi.

Iz peči se že kadi,
potem pa po kruhu diši.

Tadej Fakin, 1.c

Tadej Fakin, 1.c

VESELI PTIČKI

So tički veseli
lepo zapeli.
Prišel je črn kos,
odgnal jih je proč.

So ptički veseli
vsi odleteli.
Kos vesel
je svojo pesem zapel.

Kos je zapel,
utihnil je in odletel.
So ptički veseli
vsi se vrnil
in isto pesem zapeli.

Rok Kozoderc, 1.c

POMLAD

Kuku, kuku,
pomlad je že tu.

Kuku, kuku,
pa ptički pojo.

Kuku, kuku,
nam rožce cvetijo.

Kuku, kuku,
glej, sončni žarki žarijo.

Domen Travnikar, 1.c

Tamara Pšeničnik, 4.c

Domen Travnikar, 1.c

MLIN

Mlin se že vrti,
v mlinu se nekaj praši.

Mlinar po moko teče,
iz moke mama kruhek
speče.

Rok Kozoderc, 1.c

PUST

Pusta—hrusta, pusta—hrusta,
vsak ima rad polna usta.

Pusta—hrusta, pusta—hrusta,
vsak ima rad tega pusta,
ki se mu reče Pusta Hrusta.

Dora Podbrežnik, 3.c

PUST

Pust, pust širokih ust,
vesel, norčav je ta naš pust.

Klovni, smrkci, angelčki
in druge maske vse veselo rajajo
in se za pustni čas zabavajo.

Na povorki se predstavijo
in vse ljudi zabavajo.
Po vaseh zahajajo
in za debelo repo rajajo.

Pust, pust širokih ust,
vesel, norčav je ta naš pust.

Klavdija Debelak, 4.c

PUST

Pust, pust krivih ust
in ves umazan okrog ust.
Je nagajiv in ima veliko mask,
je velik in včasih majhen.
To je pust, krivih ust.

Klementina Topolovec, 4.c

KROFKI

Krofke jemo za pusta in se veselimo.
Mastni smo okoli ust – to je pravi
pust.

Krofi in pa čaj – to je pravi direndaj.
V našem direndaju je veselje doma,
ker veseli smo mi vsi.

Sara Čančar, 3.c

PUST

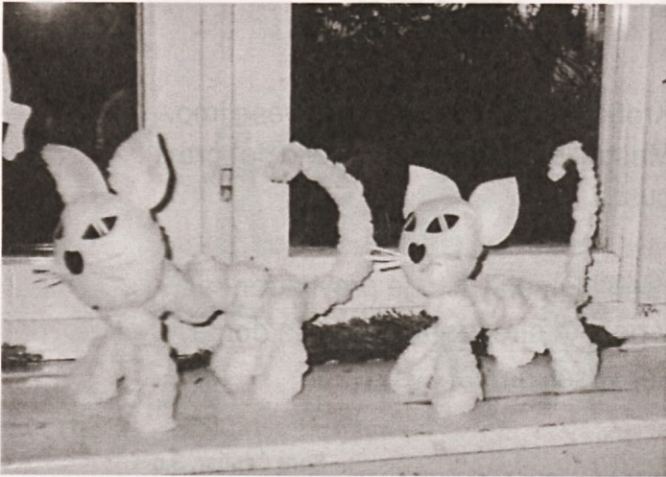
Bliža se pustni čas,
ko gre kurent v vsako vas
in zavpije na ves glas.

Občudujemo ga vsi,
kako po vasi se podi
in si krofov zaželi.

Ko pa kurent odhiti,
zimi se že vstran mudi,
da ji za petami gori.

Žiga Sagadin, 4.c

Izdelek OPB

Foto: Marija Vuzem

MUCA

Muco rada bi imela,
res bi je bila vesela.

Z njo lahko bi se igrala,
ponoči bi pri meni spala.

Želja je zelo velika,
ampak mama reče:
»Muce ne, pa pika«.

Anja Lorber, 2.c

MOJ DEDEK IMA PSIČKA DVA

Moj dedek ima psička dva,
oba sta zelo nagajiva.
Hojladrija, drija, drija, drom,
hojladrija, drija, drija drom.

Vsak dan gresta na sprehod
z babico in dedkom.

Hojladrija, drija, drija, drija, drom,
hojladrija, drija, drija drom.

Ko se vsi utrudijo,
se vrnejo domov.
Hojladrija, drija, drija, drom,
hojladrija, drija, drija drom.

Aljaž Potočnik, 1.c

MIŠEK MAŠEK

Mišek Mašek gleda luno in razmišlja -
to je SIR, ki meni ga je izpred nosa ukradel netopir.

Le zakaj tako visoko z njim je poletel?
Mar ne ve, da težave s slepcem bo imel?

Barbara Lešnik, 1.c

MIŠKA KAŠO KUHA

Miška kašo kuha,
od zadaj jo gleda muha.
Ko skuha kosilo,
je na vrsti milo.
Kmalu kosila več ni,
saj sta tu dve miškici.
Hitro sta ga pojedli,
da ga ne bi drugi snedli.

Klemen Kropec, 4.c

MED ŠOLSKIM LETOM PA SMO DOŽIVELI ŠE KAJ ZANIMIVEGA...

MED PRVOMAJSKIMI PRAZNIKI

Prvomajske počitnice so mi bile všeč. Zjutraj sem lahko dolgo spal. S sestro Nino sva se igrala na računalniku. Šli smo na obisk k botrci. Pri njej smo se pogovarjali, jedli in pili sok. Igral sem se s psičkom Rikijem.

Drugi dan sem mamici pomagal kositi travo. Popoldne smo bili na obisku pri teti Tilčki. Z bratrancem Sašem sva igrala nogomet. Bila je noč in šli smo domov.

V sredo smo šli v toplice. Tam sem se potapljaj in plaval. Jedli smo tudi kosilo.

Naslednji dan je ati na Ptujski Gori s strojem skopal luknjo. Popoldne so postavili majsko drevo. Meni je majsko drevo zelo lepo.

Počitnic je bilo hitro konec in spet sem moral v šolo.

Aleš Verdenik, 3.c

MAJSKO DREVO

V sredo popoldne, 29. aprila, ob 16. uri smo se zbrali pred gasilskim domom.

Najprej smo olupili lubje z majskega drevesa, nato pa smo ga okrasili z barvnimi trakovi. Kasneje so se zbrali moški in začeli ročno postavljati drevo. Med postavljanjem so ženske nudile pijačo in pecivo. V času postavljanja majskega drevesa se je zbralo veliko gledalcev. Po končani postavitvi smo imeli v gasilskem domu malico.

Vsi sodelujoči smo se v večernih urah veselo razšli.

Monia Potočnik, 3.c

Monia Potočnik, 3.c

BISTRIŠKI VINTGAR

Zjutraj prvega maja smo šli v Bistriški Vintgar.

Ko smo se pripeljali na parkirišče, od koder se gre peš, je bilo tam že polno avtomobilov. Hodili smo po desnem bregu reke Bistrice. Na levi strani je bila majhna elektrarna. Po nekaj minutah hoje smo prečkali reko Bistrico po železni brvi. Čez približno pol ure smo spet prečkali reko, vendar po leseni brvi. Ker se nam je mudilo na Žigov rojstni dan, nismo šli naprej do slapa Šum in brzic. Videli pa smo rimski kamnolom in beli marmor. Opazili smo, da je ponekod struga reke obzidana s kamni. Ko smo se vrnili na parkirišče, smo se odpeljali v Slovensko Bistrico na sladoled, potem pa na Žigov rojstni dan.

Sklenili smo, da si bomo naslednjič vzeli več časa in si še ogledali slap Šum, Maroltovo jelko in izvir reke Bistrice.

Klemen Kropec, 4.c

RAČKE

Mama raca je zvalila
nekaj lepih račk na svet.
Prva račka, druga račka...,
vseh teh lepih račk je pet.

Vsaka svojo barvo nosi,
v vodi pa ribice prosi,
naj ji v kljunček za kosilo skoči,
da trebušček bo že sit.

A kaj, ko ribice hitijo,
račkam nič se ne pustijo,
hitro stran odplavajo
pa se račkam smejejo.

Račke domov odplavajo,
za večerjo si travo privoščijo,
na ribice pozabijo.

Dora Podbrežnik, 3.c

ZGODBICA NEBO

Nekoč je živel kralj.

Mislil je, da mu bo nebo padlo na glavo. Zato je dal zgraditi velikansko streho, ki je prekrivala vse mesto, ki ga je imel. Minevala so leta in leta, vendar nebo ni nikoli padlo nanj. Kralj je umrl.

Novi kralj je bil pametnejši in je dal streho podreti. Tako so ljudje dobili mnogo zidakov in drugih stvari, s katerimi so zgradili hiše in živeli srečno do konca svojih dni.

Peter Kropec, 3.c

ZGODBICA NEBO

Nekoč je živelo nebo. Bilo je zelo osamljeno. Ni imelo nobenega prijatelja.

Enkrat pa je prišlo deset oblakov. Vsi so bili veliki, le eden je bil majhen. Veliki so bili dobri prijatelji, samo malega so vedno pozabili. Nebo je vprašalo malega oblaka, če bi bil njegov prijatelj. Seveda je oblak privolil v prijateljstvo. Od takrat sta bila najboljša prijatelja. Včasih, ko je prišel grom, je nebo varovalo mali oblak. Če pa je bilo nebo v nevarnosti, mu je mali oblak vračal usluge.

Tako sta živela srečno do konca svojih dni.

Dora Podbrežnik, 3.c

ČAROBNI SVINČNIK

Nekega dne sem na tleh zagledal svinčnik. Pobral sem ga in spravil v torbo.

Naslednje jutro sem v šoli odprl peresnico in sem videl, da nimam svinčnika. Spomnil sem se, da imam v torbi v predalu svinčnik, ki sem ga našel na tleh. Pisali smo matematični preizkus znanja. Računi so bili zelo težki in jih nisem znal izračunati. Naenkrat pa je svinčnik začel pisati rezultate.

Ugotovil sem, da sem našel čarobni svinčnik, ki je vedno pisal pravilno, jaz pa sem postal dober učenec.

Alen Karneža, 4.c

DIAMANT

Nekoč je živel deček, ki mu je bilo ime Janezek. Rad je opazoval zvezde, rad je jedel piškote in sladkarije.

Nekega dne je Janezek na poti do igrišča zagledal diamant. Pobral ga je in ga gledal. Zanimalo ga je, kako se imenuje. Spomnil se je svojega dedka, ki je mojster diamantov. Odpravil se je k njemu. Na poti do dedkove hiše je Janezek v roki stisnil diamant in deček je postal neviden. Ko je prišel k dedku, je potrkal na vrata. Dedek je odprl, vendar ni nikogar videl. Janezek mu je rekel, da stoji pred njegovim nosom. Dedek je pogledal levo in desno in se zelo prestrašil. Vnuk mu je povedal, kaj je našel in kaj je naredil. Dedek se je zaprl v svojo sobo in pogledal v knjigo z diamanti. V njej je našel ime diamanta, in sicer Rdeči gepard. Prebral je o njem in izvedel: »Če ga stisneš, postaneš neviden.« Dedek je spet stopil k vratom in vprašal Janezka, če še stoji pred vrati. Janezek mu je odgovoril, da še vedno. Dedek mu je razložil, naj še enkrat stisne diamant in bo zopet postal viden.

Tako je Janezek imel čarobni diamant. Kadar je želel postati neviden, je stisnil diamant in nihče ga ni našel.

Žiga Sagadin, 4.c

Žiga Sagadin, 4.c

TJAŠINE DOGODIVŠČINE

Nekoč je živela deklica Tjaša. Bila je stara 9 let.

Oče in mati sta ji obljubila, da bodo šli po kosilu na morje v Koper. Kosilo je bilo hitro kuhano. Ko so se najedli, so spakirali stvari in se odpravili na pot. Med potjo je Tjaša postala nestrpna. Začela je spraševati, kdaj se bodo pripeljali do morja. Vozili so se že dve uri. Ampak, ker se je med potjo zgodila nesreča, je odpadlo potovanje do morja. Vrnili so se domov. Zato je bila Tjaša zelo žalostna. Doma je razmišljala, kam bi lahko šli. Razmišljala je pol ure. Ob devetih zvečer je šla spat.

Zjutraj, ko se je zbudila, je šla na sprehod. Med potjo je v grmu videla moder diamant in čarobno knjigo. Ko jo je odprla, se je diamant začel svetiti in iz njega je prišel velik blisk in zadel Tjašo. Spremenila se je v veliko modro pošat. Ni vedela, kaj bi storila. Naenkrat se je spomnila na knjigo in diamant. Odprla je knjigo, spregovorila nekaj čarobnih besed in se takoj spremenila nazaj v deklico. Bila je zelo vesela, ker ni bila več pošat. Na poti domov je zaslišala krike. Ugotovila je, da je to njen prijatelj Matej. Vzela je knjigo in diamant in se skrila za velik grm. Čez nekaj časa je pritekla iz grama. Spremenjena je bila v pošat, da bi rešila Mateja pred stricem Lubanjevcom, ki je bil zelo hudoben. Stekla je k Lubanjevcu in ga prestrašila. Ta je od strahu spustil Mateja in zbežal. Tako je bil Matej rešen. Vse to je opazoval Tjašin brat Tobi. Ker je bil hudoben deček, je to skrivnost povedal vsem prbivalcem mesta. Tjaša je bila zelo jezna.

Tjašo so imeli ljudje zelo radi in bili so navdušeni nad njeno čarobno močjo. Od takrat naprej je vsem, ki so bili v nevarnosti, pomagala.

Klavdija Debelak, 4.c

NA KMETIJI

V šoli smo se dogovorili, da bomo šli na kmetijo. Tam smo videli muca, krave, puijse, kokoši in psa. Po ogledu smo se vrnili v šolo. Bilo je lepo in poučno.

Simon Jus, 2.c

Simon Jus, 2.c

Gašper Planinc, 2.c

Miha Korez, 2.c

NA KMETIJI

Pred prvomajskimi počitnicami smo se odpravili na kmetijo k naši sošolki Ani.

Na kmetiji smo si ogledali domače živali. Videli smo krave, kokoši, prašiče, majhno muco in psa. Anina babica nam je pokazala, kako molzejo krave. Povedala nam je tudi, da prašiče redijo za meso. Zelo zanimiva mi je bila psička Ajka.

Na kmetiji mi je bilo zelo všeč, saj doma nimamo kmetije.

Anja Lorber, 2.c

Ana Sajko, 2.c

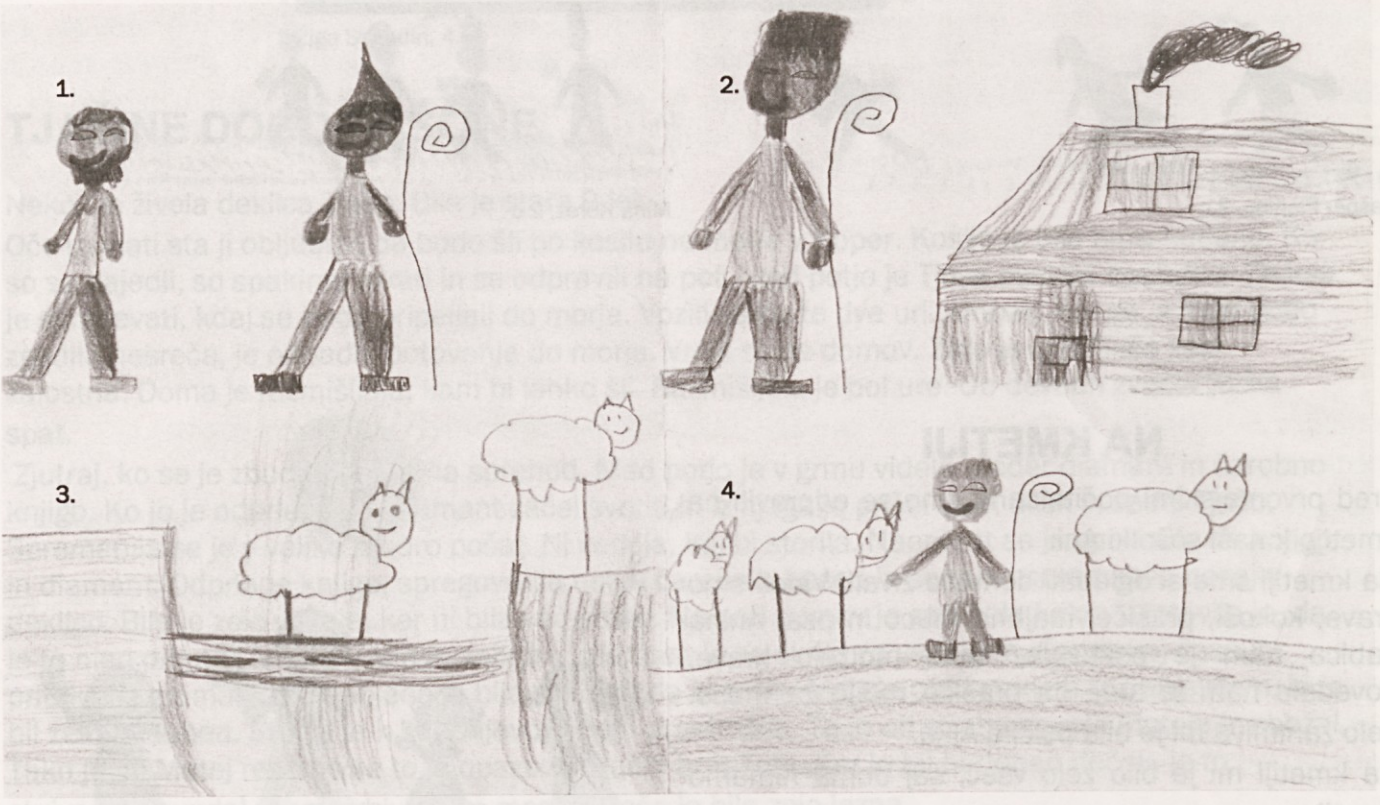

Aljaž Potočnik, 2.c

Til Čančar, 1.c

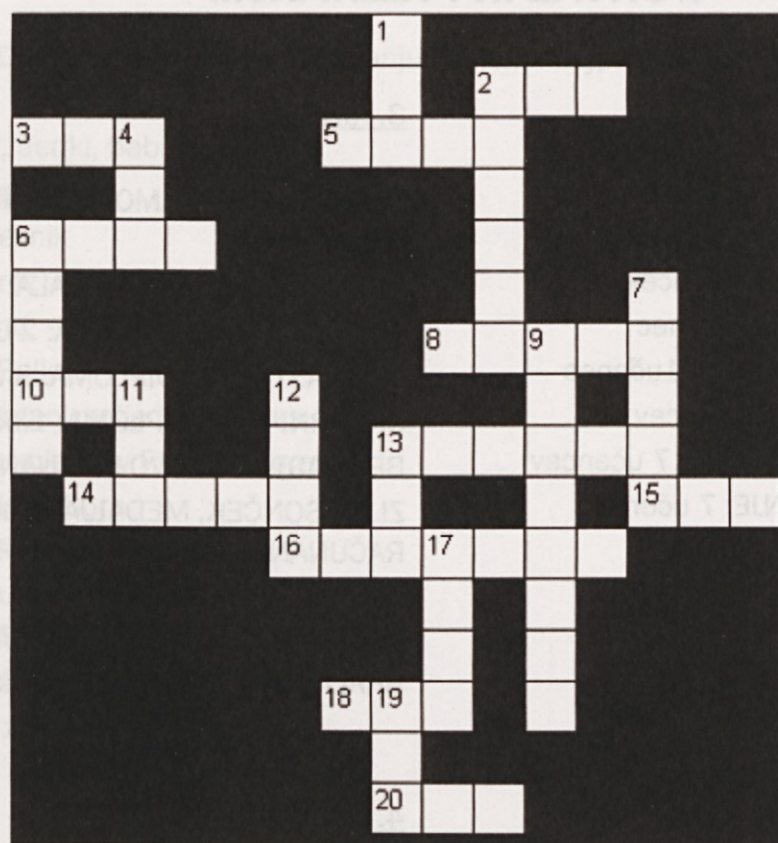
PRAVLJICA O BRVI IN OVCAH (ZGODBA V SLIKAH)

Luka Princ, 3.c

REŠI KRIŽANKO

VODORAVNO →

2.

3. druga beseda za točilnico, bife 5.

6.

8.

10.

13.

14.

15.

16.

18.

20.

NAVPIČNO ↓

1.

2.

4.

6.

7.

9.

11. plod bukke 12.

13.

17.

19.

Monia Potočnik, 3.c

NA RAZLIČNIH TEKMOVANJIH SMO DOSEGLI VELIKO NAGRAD, POHVAL IN PRIZNANJ...

1. razred

KNJIGOBUBE, DIPLOMA: 7 učencev
CICI VESELA ŠOLA, POHVALA: 7 učencev
TOBI ZAČETNIK, DIPLOMA: 6 učencev
BRONASTI TOBI, DIPLOMA: 1 učenec
BRONASTO VEGOVO PRIZNANJE: 1 učenec
ZLATI SONČEK, MEDALJA: 7 učencev
RAČUNANJE JE IGRA, PRIZNANJE: 7 učencev
BRALNA ZNAČKA, PRIZNANJE: 7 učencev

2. razred

KNJIGOBUBE, DIPLOMA: 7 učencev
CANKARJEVO TEKMOVANJE, PRIZNANJE: 1 učenec
CICI VESELA ŠOLA, POHVALA: 7 učencev
TOBI ZAČETNIK, DIPLOMA: 4 učenci
BRONASTI TOBI, DIPLOMA: 3 učenci
BRONASTO VEGOVO PRIZNANJE: 1 učenec
ZLATI SONČEK, MEDALJA: 7 učencev
RAČUNANJE JE IGRA, ZLATO PRIZNANJE: 1 učenec
RAČUNANJE JE IGRA, PRIZNANJE: 2 učenca
BRALNA ZNAČKA, PRIZNANJE: 7 učencev

:

3. razred

CANKARJEVO TEKMOVANJE, PRIZNANJE: 4 učenci
CICI VESELA ŠOLA, POHVALA: 6 učencev
TOBI ZAČETNIK, DIPLOMA: 2 učenca
BRONASTI TOBI, DIPLOMA: 3 učenci
SREBRNI TOBI, DIPLOMA: 1 učenec
BRONASTO VEGOVO PRIZNANJE: 2 učenca
ZLATI SONČEK, MEDALJA: 7 učencev
RAČUNANJE JE IGRA, ZLATO PRIZNANJE: 1 učenec
RAČUNANJE JE IGRA, PRIZNANJE: 2 učenca
BRALNA ZNAČKA, PRIZNANJE: 6 učencev

4. razred

CANKARJEVO TEKMOVANJE, PRIZNANJE: 1 učenec
BRONASTO VEGOVO PRIZNANJE: 2 učenca
ŠPORTNI PROGRAM KR PAN, medalja: 7 učencev
RAČUNANJE JE IGRA, ZLATO PRIZNANJE: 1 učenec
RAČUNANJE JE IGRA, PRIZNANJE: 2 učenca
BRALNA ZNAČKA, PRIZNANJE: 4 učenci
POHVALA ZA 4-LETNO SODELOVANJE V PEVSKEM ZBORU: 3 učenci
NAGRADA ZA DELO V ŠOLSKI HRANILNICI: 1 učenec

V šolskem letu 2008/2009 so nam pri izvajanju različnih dejavnosti pomagali:

- starši otrok, dedki, babice
- Danica Purg
- Tatjana Železnik
- Kristina Korez
- Anica Tominc
- Mlinarstvo Sajko
- Območna organizacija RK Ptujška Gora
- Društvo upokojencev Ptujška Gora
- Karitas Ptujška Gora
- Turistično društvo Ptujška Gora
- Gasilsko društvo Ptujška Gora
- Pekarna Boč
- Občina Majšperk
- Ministrstvo za šolstvo in šport

Vsem še enkrat ISKRENA HVALA.

TISA, ŠOLSKO GLASILO OŠ MAJŠPERK, PODRUŽNICA PTUJSKA GORA

Šolsko leto: 2008/2009

Zbirala in uredila: Barbara Vedin

Lektorirala: Marija Vuzem

Odlikovala Glasilo: Barbara Rajh

Predloži objavila: Dragana Prepelc

NA RAZLIČNIH TEKMOVANJIH SMO DOSEGLI VELIKO NAGRAD, POHVAL IN PRIZNANJ...

V šolskem letu 2008/2009 so naši učenci na različnih tekmovanjih dosegli naslednje uspehe:

1. razred

KNJIGOSUBE, DIPLOMA: 7 učencev
CICI VESELA ŠOLA, POHVALA: 7 učencev
TOBI ZAČETNIK, DIPLOMA: 6 učencev
BRONASTI TOBI, DIPLOMA: 1 učenec
BRONASTO VEGOVO PRIZNANJE: 1 učenec
ZLATI SONČEK, MEDALJA: 7 učencev
RAČUNANJE JE IGRA, PRIZNANJE: 7 učencev
BRALNA ZNAČKA, PRIZNANJE: 7 učencev

2. razred

KNJIGOSUBE, DIPLOMA: 7 učencev
CANKARJEVO TEKMOVANJE, PRIZNANJE: 1 učenec
CICI VESELA ŠOLA, POHVALA: 7 učencev
TOBI ZAČETNIK, DIPLOMA: 4 učenci
BRONASTI TOBI, DIPLOMA: 3 učenci
BRONASTO VEGOVO PRIZNANJE: 1 učenec
ZLATI SONČEK, MEDALJA: 7 učencev
RAČUNANJE JE IGRA, ZLATO PRIZNANJE: 2 učenci
BRALNA ZNAČKA, PRIZNANJE: 7 učencev

TISA, ŠOLSKO GLASILO OŠ MAJŠPERK, PODRUŽNICA PTUJSKA GORA

Šolsko leto: 2008/2009

Zbrala in uredila: Barbara Vedlin

Lektorirala: Marija Vuzem

Oblikovala glasilo: Barbara Rajh

Predlogo pripravila: Dragana Prepelič

3. razred

STARIŠI OTOK, DEKL, DIPLOMA: 1 učenec
CANKARJEVO TEKMOVANJE, PRIZNANJE: 1 učenec
CICI VESELA ŠOLA, POHVALA: 7 učencev
TOBI ZAČETNIK, DIPLOMA: 2 učenci
BRONASTI TOBI, DIPLOMA: 2 učenci
BRONASTO VEGOVO PRIZNANJE: 1 učenec
ZLATI SONČEK, MEDALJA: 7 učencev
RAČUNANJE JE IGRA, PRIZNANJE: 7 učencev
BRALNA ZNAČKA, PRIZNANJE: 7 učencev

4. razred

CANKARJEVO TEKMOVANJE, PRIZNANJE: 1 učenec
BRONASTO VEGOVO PRIZNANJE: 2 učenci
ŠPORTNI PROGRAM KRPA, MEDALJA: 7 učencev
RAČUNANJE JE IGRA, ZLATO PRIZNANJE: 1 učenec
BRALNA ZNAČKA, PRIZNANJE: 4 učenci
POHVALA ZA 4-LETNO SODELOVANJE V PEVSKEM ZBORU: 3 učenci
NAGRADA ZA DELO V ŠOLSKI HRANILNICI: 1 učenec

